

מחוי ליה במחוג יחוי קמיי מלכא, והוא כי משפט המלך והשרים וכל גדולי המעלה. למעט תשמישם בדיבור הגשמי העצב נבזה ואמרו (פסחים ג' ב') לעולם ישנה אדם לתלמידו דרך קצרה, והעלו במסקנא דלשון קצרה עדיף מלשון נקיה, והדבור שהוא ע"ד המחוג הוא המובחר יותר, זאת לא זאת, כי כאשר הועתק איזה ענין מכלי הדיבור אל כלי המכתב, יקצרו הדברים ביותר, כי חוק טבעי הוא אחד המרבה ואחד הממעיט בדיבור, יפחית במכתב איש איש לפי ערכו, אשר מצד זה נכלל בכל מאמר ותיבה מדברי חיבורי אממ"ז הגאון זצוק"ל, כוונות שונות עמוקות עמוק מי ימצאנה עד בא איש תבונה ידלנה, יתעלו ויתחדשו ויתבררו דינים רבים והוא הדבר אשר נזהר בו אותו צדיק וכאשר שמענו ונדעם שלא הניח דבר קטן וגדול, הויית דאביי ורבא אגדות ודרשות ואסמכתות וסיפורי חז"ל, עד אשר יגע וחפש וחתר ומצא מקומם איה בתנ"ך מפורש ושום שכל בלי שום דוחק. ולא זו דברי חז"ל אף זו שרש"י וכל גדולי מפרשי הקדמונים הי' מוחזק לדעתו שאין חכם מוציא מת"י דבר או את שאינו מתוקן ומכוון. כמו (מ"ק י"ו ב') על שמנה מאות חלל בפ"א שהי' זורק חץ ומפיל חי' מאות חלל בפ"א והי' מתאנח על מאתים שנאמר איכה ירדף א' אלף, יצתה ב"ק ואמר' רק בדבר אורי' החתי, ופירש"י בדבר אורי' החתי נטלו לו מאתים עכ"ל, באין מבין מנ"ל לרש"י שנטל ממנו דלמא לא ניתן לו מעיקרא עד שבא הגאון המחבר זצוק"ל, ופירש כל חילופי השירות תהלים בשירות שמואל, שמנו זצ"ל במ"ס פ"ח לכולם נתן טעם בדבר מפני מה נשתנו אלו מאלו, ועל פסוק האמור בשמואל, תשמרני לראש גוים, ובתהלים תשמני לראש גוים אמר הגאון זצוק"ל, כי שירת שמואל אמר קודם חטא אורי' החתי לכן בא המאמר תשמרני שעולה מספרו אלף, לרמז היה מכם אלף בפ"א, ושירת תהלים נאמר אחר החטא ונוטל ממנו מאתים, בא המאמר תשמני בלא רי"ש, והוא המקום אשר מצא רש"י מרומז שניטלו לו מאתים, הראית בן האדם מה הוא עושה, הי' הצליח בידו להבין אמתת הדברים, עוד תשוב תראה נפלאות גדולות מאלה, במה שתרגם האונקלוס, בפסוק עם נבל ולא חכם, עמא דקבילו אורייתא ולא חכימין, והיה כל הבא אל הפסוק הזה, ישתומם מה ראה האלקי האונקלוס לפרוש במלת נבל דקבילו